

Kitekint? - Demográfiai bombák

2010 szeptember 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Milyen népesedési veszélyek fenyegetnek? Hogyan oldotta meg az emberiség a múlt század demográfiai gondjait? Miért Európa van a legnagyobb pácban? Mikor robban a magyar bomba?

A vezet? amerikai külpolitikai folyóirat címlapján hozza századunk új fenyegetését: négy demográfiai bomba

robbanhat a következ? évtizedekben, és századunk jellegét újból a népesedési folyamatok határozzák meg, ahogy az emberiség eddigi történetében mindig.

Paul Ehrlich biológus 42 évvel ezel?tt arra figyelmeztetett, hogy az 1970-80-as évtizedre vészesen túlnépesedik a világ, mert többen leszünk, mint ahány embert alapvet? javakkal - így például élelemmel - el tudnánk látni. A világ hatástalanította a bombát: az 1970-es évekt?l kezdve zuhant a termékenység és gyorsan n?tt a termelékenység. A "zöld forradalom" új mez?gazdasági technológiákat adott a harmadik világnak, az oktatás kiterjesztése csökkentette a születésszámot, szabályozták a gyermekvállalást, és megnyitották a piacokat a fejl?d? világ termékei el?tt.

Századunkat négy népesedési veszély fenyegeti. Az els?, hogy a fejlett országok demográfiai súlya 25 százalékkal csökken a világban, és ez áttolja a globális gazdasági súlypontot a fejl?d? világra. A második, hogy a fejlett világ egyre id?sebb lesz, munkaképes népessége gyorsan csökken, és egyre inkább él a bevándoroltatás eszközével. A harmadik, hogy a világ teljes népességgyarapodásának 80 százaléka a legszegényebb országokra koncentrálódik, amelyek zömében muzulmán többség? államok, ahol er?s a nyugatellenesség. A negyedik, hogy a világ népességének 2010-ben többsége, majd 2050-re már 70 százaléka városlakó lesz, de a fejl?d? világ megapoliszai nem képesek civilizált életkörülményeket adni lakosaiknak.

A Nyugat, els?sorban Európa van a legnagyobb bajban. Az 1700-as évek elején a világ népességének 20 százaléka élt Európában. 1913-ra az európai népesség négyszeresére n?tt, majdnem annyi ember élt Európában, mint Kínában, és Európa gyarmataival együtt már 33 százalékkal részesedett a világ népességéb?l. 2003-ban Európa, az Egyesült Államok és Kanada viszont a globális népességnek csak a 17 százalékát adta, és 2050-re 12 százalékra csökkenhet részarányuk.

A jövedelem terén még er?sebb a pozícióvesztés. Az 1800-as évek elején Európa, az USA és Kanada együtt a világ nemzeti jövedelméb?l 32 százalékkal részesedtek, 1950-re ez 68 százalékra n?tt, 2003-ra 47 százalékra csökkent, majd 2050-re 30 százalék alá esik: kisebb lesz részarányuk, mint 1820-ban volt. 2030-ra a fejl?d? világ középosztálya 1,2 milliárd embert számlál majd, ami meghaladja Európa, az Egyesült Államok és Japán teljes népességét. Gyorsan id?södik az európai populáció: ma az unió polgárainak 15-22 százaléka 60 éven felüli, 2050-re 30 százalék fölé n? az arányuk. Európa várhatóan elveszíti aktív polgárainak 24 százalékát, 2050-ig 120 millió embert, aminek drámai hatása lehet a gazdasági növekedésre, az egészségügyi költségekre, a védelmi képességre. Az aktív népesség évi 0,2 százalékkal zsugorodik Németországban, hazánkban, a Baltikumban és Oroszországban. Mi a megoldás?

Szerz?nk három eszközt ajánl. Els?sorban több gyermekre van szükség a fejlett világ országaiban, a francia és svéd példák igen jók. Célzott bevándoroltatással is élhet a Nyugat, amikor a fejl?d? világ tehetséges fiataljait beengedi társadalmaiba. Ösztönözheti a korábban beköltözötteket, hogy id?skorukra térjenek haza: fejlett egészségügyet és lakókörülményeket ajánlva szül?hazájukban.

Nekünk, magyaroknak még kreatívabbnak és bátrabbnak kell lennünk, mert nálunk még nagyobb a baj. A francia, svéd, ír, újabban német megoldásokat bevezetve támogatnunk kell a gyermekvállalást: a családi adózás, az alanyi jogon járó bölcs?de és óvoda, a részmunkaid?s foglalkoztatás elterjesztése, az otthonteremtés megoldása és a gyermeket divattá emel? közvélemény együtt segíthetnek. De mindez mit sem ér a munkát, tudást, családot, közösséget és erkölcsöt er?sít? fordulat nélkül.

Matolcsy György, hetivalasz.hu



Ajánló